

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně JUDr. Alenou Hrdličkovou ve věci

žalobců: 1) **STRABAG a. s.**, IČ 60838744, se sídlem Kačírkova 982/4, 158 00 Praha 5,

zastoupený Dr. Josefem Černošávkem, advokátem se sídlem Jungmannova 31, 110 00 Praha 1,

2) **Metrostav Infrastructure a.s.**, IČ 24204005, se sídlem Koželužská 2246/5, 180 00 Praha 8,

zastoupený Mgr. Janem Pechmanem, advokátem se sídlem Kaizlovy sady 434/13, 186 00 Praha 8,

3) **Skanska a.s.**, IČ 26271303, se sídlem Křižíkova 682/34a, 180 00 Praha 8 - Karlín,

zastoupený JUDr. Pavlem Dejlem, Ph.D., LL.M. advokátem se sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1,

proti

žalovanému: **Ředitelství silnic a dálnic ČR, příspěvková organizace**, IČ 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4,

zastoupený JUDr. Janem Nemanským, advokátem se sídlem Těšnov 1059/1, 110 00 Praha 1,

o zaplacení částky 1,143.208,70 Kč s příslušenstvím**takto:**

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům č. 1, č. 2 a č. 3, kteří jsou k přijetí tohoto plnění oprávněni společně a nerozdílně, částku 674.446,14 Kč s úrokem z prodlení v sazbě odpovídající výši reposazby stanovené ČNB pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů z částky 602.475,54 Kč od 12.8.2014 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci č. 1 k rukám jeho právního zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 106 847,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci č. 2 k rukám jeho právního zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 96.558,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci č. 3 k rukám jeho právního zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 96.558,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobou podanou ke zdejšímu soudu prostřednictvím faxu dne 19.8.2014 a osobně na podatelnu soudu dne 20.8.2014 se žalobci č. 1) a č. 3) a dále právní předchůdce současného žalobce č. 2) – společnost Metrostav a.s., IČ 00014915 – domáhali na žalovaném zaplacení částky 1,143.208,70 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 931.510,79 Kč od 12.8.2014 do zaplacení. Žalobní nárok představoval smluvní pokuty a kapitalizované zákonné úroky z prodlení za úhrady 3 faktur po lhůtách jejich splatnosti.

Žalobci tvrdili že v postavení zhotovitelů jakožto členů sdružení uzavřeli s žalovaným – objednatelem dne 6.4.2009 smlouvu o dílo. Nedílnou součástí této smlouvy byly Všeobecné obchodní podmínky (VOP) a Zvláštní obchodní podmínky (ZOP), přičemž ZOP byly koncipovány jako speciální ustanovení odchylovající se od VOP. Dle čl. 14.7 ZOP byly faktury za provedené práce splatné ve lhůtě 60 dnů. Dle čl. 14.8 ZOP byla pro případ prodlení žalovaného s úhradou faktur sjednána smluvní pokuta ve výši 0,05% z dlužné částky (faktury) za každý den prodlení. V průběhu provádění díla vyúčtovali žalobci žalovanému (mimo jiné) částku 108,249.091,70 Kč fakturou č. 1091580020 ze dne 31.5.2010. Faktura byla splatná dne 30.7.2010 a žalovaný ji zaplatil dne 26.8.2010. Dále žalobci vyúčtovali žalovanému částku 169,479.165,40 Kč fakturou č. 1091580023 ze dne 30.6.2010. Tato faktura byla splatná dne 29.8.2010 a žalovaný ji zaplatil dne 2.9.2010. Dále žalobci vyúčtovali žalovanému částku 106,370.728,74 Kč fakturou č. 1091580047 ze dne 31.8.2010. Tato faktura byla splatná dne 30.10.2010 a žalovaný ji zaplatil dne 2.11.2010. Ačkoli s úhradou všech těchto tří faktur byl žalovaný v prodlení, nikdy k nim nevznášel žádné námitky, a to ani pokud jde o datum vystavení či datum splatnosti těchto faktur. Plnění, jehož cenu žalobci žalovanému těmito fakturami vyúčtovali, žalovaný bez výhrad převzal.

Za pozdní úhradu faktury č. 1091580020 žalobci uplatnili nárok na zaplacení smluvní pokuty ve výši 0,05% denně z částky 108,249.091,70 Kč za období od 19.8.2010 do 26.8.2010, tj. za 8 dní prodlení, v částce 432.996,37 Kč. Za pozdní úhradu faktury č. 1091580023 žalobci uplatnili nárok na zaplacení smluvní pokuty ve výši 0,05% denně z částky 169,479.165,40 Kč za období od 30.8.2010 do 2.9.2010, tj. za 4 dny, v částce 338.958,33 Kč. Dále žalobci uplatňují nárok na zaplacení zákonných úroků z prodlení ve výši 7,75% ročně z částky 169,479.165,40 Kč za totéž období. Za pozdní úhradu faktury č. 1091580047 žalobci uplatnili nárok na zaplacení smluvní

pokuty ve výši 0,05% denně z částky 106,370.728,74 Kč za období od 31.10.2010 do 2.11.2010, tj. za 3 dny v částce 159.556,09 Kč. Dále žalobci uplatňují za pozdní úhradu této faktury i zákonný úrok z prodlení ve výši 7,75% ročně z částky 106,370.728,74 Kč za totéž období, tj. úrok z prodlení ve výši 67.756,70 Kč. K zaplacení smluvních pokut žalobci vyzvali žalovaného dopisem ze dne 8.8.2014, doručeným žalovanému dne 11.8.2014. Žalovaný žalobcům jejich nároky neuhradil a je proto od 12.8.2014 v prodlení se zaplacením smluvních pokut v celkové částce 931.510,79 Kč. Žalobci proto uplatňují celkový nárok na zaplacení smluvních pokut a kapitalizovaných úroků z prodlení ve výši 1,143.208,70 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 931.510,79 Kč od 12.8.2014 do zaplacení.

O této žalobě rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 7.11.2018, č.j. 6 Cm 61/2014-70. Žalobě bylo vyhověno co do nároku na zaplacení částky 674.446,14 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z částky 602.475,54 Kč od 12.8.2014 do zaplacení a co do nároku na zaplacení částky 468.762,56 Kč s příslušenstvím byla žaloba pro nedůvodnost zamítnuta. Z provedeného dokazování přitom vyplynuly tyto závěry:

- 1) Faktura č. 1091580020 ze dne 31.5.2010 na částku 108,249.091,70 Kč byla doručena správci stavby dne 7.6.2010 a její splatnost nastala dne 6.8.2010 (čl. 14.7 písm. b) VOP ve znění ZOP). Tuto fakturu zaplatil žalovaný žalobcům dne 26.8.2010, tedy s 20denním prodlením. Žalobci uplatnili nárok na zaplacení smluvní pokuty za období prodlení od 19.8.2010 do 26.8.2010, tedy za 8 dnů, a to ve výši 432.996,37 Kč (0,05% denně z částky 108,249.091,70 Kč). Tento nárok shledal soud důvodným, nárok na zaplacení zákonných úroků z prodlení u této faktury uplatněn nebyl.
- 2) Faktura č. 1091580023 ze dne 30.6.2010 na částku 169,479.165,40 Kč byla doručena správci stavby dne 2.7.2010, její splatnost nastala dne 31.8.2010 a zaplacená byla dne 2.9.2010, tedy s dvoudenním prodlením. Nárok na zaplacení smluvní pokuty žalobci uplatňovali již od 29.8.2010, soud jej však shledal důvodným až od 1.9.2010 ve výši 169.479,17 Kč, za stejné období pak byl i důvodný nárok na zaplacení zákonných úroků z prodlení ve výši 71.970,60 Kč.
- 3) Faktura č. 1091580047 ze dne 31.8.2010 na částku 106,370.728,74 Kč byla správci stavby doručena dne 9.9.2010, její splatnost nastala dne 8.11.2010, žalovaný ji však zaplatil již 2.11.2010 a do prodlení se tak s její úhradou nedostal. Nárok na zaplacení smluvní pokuty a zákonných úroků z prodlení týkající se této faktury soud proto důvodným neshledal.

Shora uvedeným rozsudkem tak soud žalobě vyhověl co do nároku na zaplacení celkové částky 674.446,14 Kč (432.996,37 + 169.479,17 + 71.970,60) spolu s příslušenstvím z částky 602.475,54 Kč (smluvní pokuty) a co do zbytku uplatněného nároku ve výši 468.762,56 Kč s příslušenstvím byla žaloba zamítnuta.

Pokud žalovaný v uvedeném řízení namítal, že žalobci byli oprávněni fakturovat až po vystavení dokumentu nazvaného Potvrzení dílčí platby ze strany žalovaného ve smyslu článků 14.6 a 14.7 písm. b) obch. podmínek, neshledal soud tuto námitku důvodnou. Zároveň soud uzavřel, že definice dokladu Potvrzení dílčí platby uvedená v článku 1.1.4.7 VOP neobsahuje žádné formální náležitosti tohoto dokladu a proto lze za Potvrzení dílčí platby považovat zjišťovací protokoly o provedených pracích odsouhlasené žalovaným, které byly připojeny ke všem třem fakturám.

Shora uvedený rozsudek napadl včasným odvoláním pouze žalovaný a proto v zamítavém výroku ohledně částky 468.762,56 Kč s příslušenstvím tento rozsudek nabyl právní moci dne 14.12.2018. O odvolání žalovaného rozhodl Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozsudkem ze dne 4.12.2019, č.j. 4 Cmo 2/2019-103. Tímto rozsudkem byl rozsudek soudu prvního stupně v rozsahu napadeném odvoláním potvrzen. V odůvodnění svého rozhodnutí se odvolací soud ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, pokud jde o dokument nazvaný Potvrzení dílčí platby. Rovněž odvolací soud tedy dospěl k závěru, že za tento dokument lze považovat žalovaným odsouhlasené

zjišťovací protokoly o provedených pracích, na jejichž základě žalobci vystavili předmětné faktury, k jejichž obsahu žalovaný neměl žádné připomínky a žalobcům faktury proplatil, byť některé z nich s určitým prodlením. Existenci jiných odvolacích důvodů odvolací soud v odvolání žalovaného neshledal a napadené rozhodnutí soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil.

Potvrzující rozsudek odvolacího soudu napadl žalovaný dovoláním, o němž rozhodl Nejvyšší soud ČR rozsudkem ze dne 3.6.2020, č.j. 32 Cdo 1126/2020-150. Nejvyšší soud tímto rozsudkem zrušil rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 14.12.2019 i rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7.11.2018, vyjma jeho výroku II. a věc vrátil Městskému soudu v Praze jako soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Dovolací soud shledal dovolání důvodným, pokud jde o řešení otázky, zda lze žalovaným odsouhlasené zjišťovací protokoly považovat za potvrzení dílčí platby ve smyslu smlouvy o dílo, VOP a ZOP. Poukázal přitom na článek 14.6 VOP ve znění ZOP, dle něhož potvrzení dílčí platby nevydává objednatel, ale správce stavby, tedy subjekt odlišný od toho, který vyhotovil a odsouhlasil zjišťovací protokoly. Dovolací soud tak uzavřel, že projev vůle správce stavby spočívající ve vyhotovení potvrzení dílčí platby nelze ani na základě výkladu podle § 35 odst. 2 obč. zák. a § 266 obch. zák. zaměnit za projev vůle zhotovitele nebo jej projevem vůle zhotovitele nahradit. Na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že správcem stavby byla podle přílohy k nabídce ze dne 9.12.2008 Správa Karlovy Vary, tedy jeden z útvarů zadavatele (žalovaného). Vytýkal-li tedy dovolatel odvolacímu soudu, že při výkladu předmětných ustanovení VOP a ZOP nepostupoval správně a vyložil je chybně, byla tato výtka oprávněná a dovolací důvod nesprávného právního posouzení věci podle § 241a odst. 1 o.s.ř. byl dovolatelem uplatněn právem. Nejvyšší soud proto zrušil rozsudek odvolacího soudu v potvrzujícím výroku ve věci samé i v závislých výrociích o nákladech řízení a jelikož důvody, pro které bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího soudu, platí i pro rozsudek soudu prvního stupně, byl tento v uvedeném rozsahu rovněž zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení ve smyslu § 243e odst. 1 a odst. 2 o.s.ř.

Usnesením ze dne 11.9.2020, č.j. 6 Cm 61/2014-174, zdejší soud dle § 107a o.s.ř. rozhodl o přípustění vstupu společnosti Metrostav Infrastructure a.s., IČ 24204005 do tohoto řízení na místo dosavadního žalobce č. 2); toto usnesení nabylo právní moci dne 2.10.2020.

Zdejší soud poté věc znovu projednal, přičemž zopakoval důkaz kopiemi faktur (krycích listů) č. 1091580020, č. 1091580023 a č. 1091580047, které byly vystaveny žalobcem č. 1) ve dnech 31.5., 30.6. a 31.8. 2010. V levé spodní části každé této listiny je obsažen předtištěný text v tom smyslu, že žalovaný potvrzuje částku faktury k proplacení v hodnotě, na kterou je faktura vystavena. Dále je předtištěno místo (Karlovy Vary) a dále datum a místo pro podpis správce stavby. Tento předtištěný text byl doplněn o požadované údaje pouze u faktury č. 1091580023 ze dne 30.6.2010 na částku 169,479.165,40 Kč, a to o datum 12.7.2010 a podpis správce stavby L. H. Zbylé 2 faktury požadované údaje vyplněny neměly.

Žalobci k tomu tvrdili, že krycí list faktury opatřený podpisem správce stavby představuje dokument nadepsaný Potvrzení dílčí platby. Proces fakturace přitom probíhal tak, že žalobce č. 1) vystavil originál faktury – krycího listu na příslušnou částku a předal jej žalovanému, který sám zajišťoval podpis správce stavby na krycím listu. Následně pak žalovaný vrátil žalobcům kopie těchto listin, které buď podpis správce stavby obsahovaly či nikoli. Protože všechny faktury byly žalovaným vždy proplaceny, byť některé s prodlením, žalobci se už nezabývali tím, zda kopie faktur – krycích listů, které obdrželi od žalovaného, jsou opatřeny i podpisem správce stavby jakožto složky žalovaného. V této souvislosti pak žalobci poukázali na to, že na originálech faktur (krycích listů) by měly být podpisy správce stavby připojeny, neboť v opačném případě by žalovaný jako státní organizace tyto faktury žalobcům nemohl proplatit.

Na základě toho pak žalovaný na výzvu soudu předložil k důkazu originály všech tří shora uvedených faktur (krycích listů), jimiž soud provedl důkaz na jednání ve věci samé dne 11.11.2020; kopie těchto originálních listin zároveň žalovaný předložil soudu k založení do spisu. Z těchto listin bylo zjištěno, že všechny obsahují podpis správce stavby L. H. jakožto zaměstnance složky

žalovaného – ŘSD ČR Správa Karlovy Vary. Částku uvedenou na faktuře (krycím listě) č. 1091580020 ve výši 108,249.091,70 Kč potvrdil správce stavby v Karlových Varech k proplacení dne 8.6.2010. Částku uvedenou na faktuře (krycím listě) č. 1091580023 ve výši 169,479.165,40 Kč potvrdil k proplacení správce stavby v Karlových Varech dne 12.7.2010. Částku uvedenou na faktuře (krycím listě) č. 1091580047 ve výši 106,370.728,74 Kč potvrdil správce stavby k proplacení v Karlových Varech dne 13.9.2010. V této souvislosti lze poukázat i na to, že již v předešlém řízení bylo prokázáno, kdy žalovaný zavedl uvedené faktury do svého účetnictví, což bylo ve dnech 8.6., 13.7. a 13.9.2010.

Podle článku 1.1.4.7 VOP „Potvrzení dílčí platby“ znamená potvrzení nároku na dílčí platbu vydané podle kapitoly 14 (Cena díla a platby), jiné než Potvrzení konečné platby.

Podle článku 1.1.4.12 VOP ve znění ZOP „Prohlášení“ znamená prohlášení předávané zhotovitelem jako součást žádosti o potvrzení platby podle kapitoly 14 (Cena díla a platby), jeho součástí je faktura (tzn. daňový doklad).

Podle článku 14.3. VOP ve znění ZOP zhotovitel předá správci stavby v šesti kopiích Prohlášení po ukončení každého měsíce, ve formě schválené správcem stavby, v němž podrobně doloží částky, o nichž se domnívá, že na ně má nárok, spolu s podpůrnými dokumenty.

Podle článku 14.6. VOP ve znění ZOP žádná částka nebude potvrzena ani vyplacena, dokud objednatel neobdrží a neschválí záruku za provedení díla. Potom správce stavby do 28 dnů po obdržení prohlášení a podpůrných dokumentů vydá objednateli Potvrzení dílčí platby, v němž se uvede částka, již správce stavby spravedlivě stanoví jako splatnou, spolu s podpůrnými podrobnostmi.

Podle článku 14.7. písmeno b) VOP ve znění ZOP objednatel zaplatí zhotoviteli částku potvrzenou v každém Potvrzení dílčí platby do 60 dnů poté, co správce stavby obdrží prohlášení zhotovitele a podpůrné dokumenty.

Podle článku 14.8. odstavec 1 VOP ve znění ZOP, jestliže zhotovitel neobdrží platbu v souladu s článkem 14.7., má právo na smluvní pokutu vypočtenou měsíčně na částku nezaplacenou za období zpoždění platby. Předpokládá se, že toto období začíná dnem bezprostředně následujícím po posledním dni splatnosti platby specifikovaném v článku 14.7., a to bez ohledu na datum vystavení Potvrzení dílčí platby.

Podle článku 14.8. odst. 2. VOP ve znění ZOP smluvní pokuta činí 0,05% z částky nezaplacené platby za každý kalendářní den období zpoždění platby.

Podle článku 14.8. odst. 3. VOP na tuto platbu má zhotovitel nárok bez formálního oznámení nebo potvrzení a aniž by to bylo na překážku jinému právu nebo nápravnému prostředku.

S odkazem na shora citované články Všeobecných i Zvláštních obchodních podmínek, jakožto nedílných součástí smlouvy o dílo soud uzavírá, že dokument s názvem Potvrzení dílčí platby není v těchto obchodních podmínkách nikde přímo definován, nicméně z jeho názvu je zřejmé, co má být jeho obsahem. Jedná se o projev vůle správce stavby ve vztahu k žalovanému jakožto objednateli. Konec prvního odstavce článku 14.3. VOP je doplněn tímto textem uvedeným v ZOP: „Veškerá korespondence týkající se plateb, včetně faktur, potvrzení průběžných a konečných plateb bude zhotovitelem předávána na formulářích předepsaných objednatelům“. Tímto formulářem nepochybně byly i faktury (krycí listy), v jejichž levé spodní části je obsažen předtištěný text pro potvrzení dílčí platby vydávané správcem stavby. V řízení bylo prokázáno, že originální doklady v držení žalovaného toto potvrzení obsahují, a to v podobě otištěného data, razítka žalovaného a podpisu správce stavby L. H. Byly proto splněny podmínky splatnosti faktur vystavených žalobci, a to ve smyslu článku 14.7. písmeno b) obchodních podmínek.

Z doplněného dokazování tak vyplynulo, že žalobci vystavili faktury (krycí listy) na formulářích žalovaného, fakturované částky potvrdil správce stavby k proplacení jakožto dílčí platby a žalovaný

následně provedl úhrady předmětných faktur, přičemž u faktury č. 1091580020 s prodlením minimálně osmi dnů a u faktury č. 1091580023 s prodlením dvou dnů, u faktury č. 1091580047 pak ve lhůtě splatnosti. Nárok na zaplacení smluvních pokut u prvních dvou faktur v částkách 432.996,37 Kč a 169.479,17 Kč, stejně jako nárok na zaplacení zákonných úroků z prodlení u druhé faktury v částce 71.970,60 Kč soud proto shledal důvodným a za použití § 544 a násl. obč. zák. ve znění účinném do 31.12.2013 a § 369 odst. 1 obch. zák. ve znění účinném do 31.12.2013 proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

O náhradě nákladů řízení, pokud jde o tu část řízení, jejímž předmětem byl nárok na zaplacení částky 1,143.208,70 Kč, bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 o.s.ř., tedy podle poměru procesního úspěchu a neúspěchu účastníků. Jedná se o část řízení, která skončila vydáním rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2018, čj. 6 Cm 61/2014-70. V této části řízení měli žalobci procesní úspěch v rozsahu 59% a procesní neúspěch v rozsahu 41%, rozdíl tak činí 18% ve prospěch žalobců. Všichni žalobci vynaložili náklady za právní zastoupení a žalobce č.1 navíc náklady na zaplacení soudního poplatku. Právní zástupci všech tří žalobců učinili v této části řízení celkem 5 úkonů právní služby:

- 1) Převzetí zastoupení z 11.6.2014
- 2) Podání žaloby z 19.8.2014
- 3) Podání ve věci z 18.10.2018
- 4) Účast na jednání před Městským soudem v Praze 19.9.2018
- 5) Účast na jednání před Městským soudem v Praze 7.11.2018

Odměna za 1 úkon právní služby z tarifní hodnoty 1,143.208,70 Kč činí 12.900,- Kč, za pět úkonů a pět režijních paušálů činí tato odměna 66.000,- Kč, s připočtením 21% DPH ve výši 13.860,- Kč pak činí 79.860,- Kč. Tato částka představuje náklady za právní zastoupení u každého ze 3 žalobců v uvedené části řízení, přičemž žalobce se č. 1 je třeba ještě připočíst zaplacený soudní poplatek ve výši 57.160,- Kč, tudíž jeho náklady představují celkem 137.020,- Kč; 18% z této částky činí 24.664,- Kč, v případě žalobců č. 2 a č. 3 činí 18% z částky 79.860,- Kč částka 14.375,- Kč.

V dalších fázích tohoto řízení, počínaje podáním odvolání ze strany žalovaného, byla předmětem řízení pouze částka 674.446,14 Kč, neboť žalobci nepodalí odvolání do zamítavého výroku II. shora uvedeného rozsudku, tedy do rozhodnutí o zamítnutí nároku na zaplacení částky 468.762,56 Kč s příslušenstvím. Rozsudkem Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího ze dne 4.12.2019, čj. 4 Cmo 2/2019-103, byl shora uvedený rozsudek Městského soudu v Praze ve vyhovujícím výroku, tedy co do nároku na zaplacení částky 674.446,14 Kč s příslušenstvím, potvrzen. Po zrušení obou těchto rozsudků rozsudkem Nejvyššího soudu v Praze v rámci řízení o dovolání žalovaného, tj. rozsudkem ze dne 3.6.2020, čj. 32 Cdo 1126/2020-150, Městský soud v Praze znovu rozhodoval o nároku na zaplacení částky 674.446,14 Kč s příslušenstvím a rozsudkem ze dne 11.11.2020 tomuto žalobnímu nároku zcela vyhověl. O nákladech řízení, pokud jde o další fázi řízení zahájenou odvoláním žalovaného, bylo proto rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o.s.ř. s tím, že žalobci měli co do nároku na zaplacení částky 674.446,14 Kč s příslušenstvím plný procesní úspěch. Odměna za 1 úkon právní služby z této tarifní hodnoty činí 11.020,- Kč a právní zástupci všech 3 žalobců učinili v uvedené fázi řízení celkem 6 úkonů právní služby:

- 1) Podání vyjádření z 21.3.2019 k odvolání žalovaného proti prvnímu rozsudku Městského soudu v Praze
- 2) Účast na jednání před odvolacím soudem dne 4.12.2019
- 3) Podání vyjádření z 11.5.2020 k dovolání žalovaného proti rozsudku odvolacího soudu
- 4) Podání ve věci samé z 9.9.2020
- 5) Účast na jednání před Městským soudem v Praze 14.10.2020
- 6) Účast na jednání před Městským soudem v Praze 11.11.2020

Každému ze tří žalobců přísluší náhrada nákladů za těchto 6 úkonů právní služby po 11.020,- Kč, to je náhrada ve výši 66.120,- Kč, s připočtením 6 režijních paušálů po 300,- Kč a 21% DPH ve výši 14.263,- Kč představuje odměna za právní zastoupení každého ze tří žalobců v této fázi řízení 82.183,- Kč.

Celkové náklady žalobce č. 1) tak činí 106.847,- Kč (24.664 + 82.183), celkové náklady žalobců č. 2 a č. 3 činí u každého z nich 96.558,- Kč (14.375 + 82.183). S odkazem na tyto závěry rozhodl soud tak, jak je uvedeno ve výrocích II., III. a IV tohoto rozsudku, a to za použití §6 odst. 1, §7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. a), d), g), k) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Praha 11. listopadu 2020

JUDr. Alena Hrdličková, v. r.
soudkyně